

לע"נ הבחור אריה ז"ל בן דוד ושרה הי"ו

גליון מס' 150

ערוך מתוך שיעורי לב ארי - ב"ב

פרשת פנחס תשפ"ד

זמשיח

שיחות, דרשות ומאמרים למגידי שיעור, ולכל דורש ברבים

עניין של חינוך

כוח הקנאה

מעשה קנאות לכבוד השי"ת גורם להרבות שלום בעולם ולא מחלוקת! נלמד מהפסוק: "הנני נותן לו את בריתי שלום" (פרק כה-יב). וכתב הגאון רבי ראובן גרוזובסקי זצ"ל (בספרו "בעיות הזמן"): "שנאת המינים צריכה להיות עפ"י טוהר המדות, בלי שום נגיעה כלל, והיא מהדברים הקשים שצריך להתייבב במחלוקת על ההולכים בדרך לא טובה, ומכל מקום אסור להיות מבעלי מחלוקת ושלא תהיה לו שום הנאה במחלוקתו או נצחונו אלא הכל מאהבת ה' ואהבת הבריות ומתוך צערו האמיתי על ירידת כבוד ה' ועל נפילת בן ישראל ממדרגתו, ולשמוח בהרמת כבוד ה'". יתן על כן: פעמים, רק קו דק, שאינו ניכר לעין כל, מפריד בין קנאות אמיתית לשם שמים, לקנאות שכל כולה פורקן יצרים. הגה"צ רבי שלום שבדרון זצ"ל אהב לצטט את אמרת רבו הגה"צ רבי אליהו לופיאן זצ"ל שאמר: אין בין גן עדן של 'קנאים פוגעים בו', לגיהנום של שפיכות דמים אלא טפח בלבד!" וכאמרתו המאלפת של כ"ק אדמו"ר רבי יחיאל מאיר מגוסטינין זצ"ל: מצאנו שני סוגי "עזות". נאמר בפסוק "והכלבים עזי נפש" (ישעיה נז-יא) ואמרו חז"ל (ביצה כה): הכלבים עזים שבחיות! ויש לשאול: אם כן, מדוע הורו לנו חז"ל (באבות פ"ה-ב) "הוי עזר כנמרי" ולא "עז ככלב"?! אלא הבדל גדול ביניהם: הנמר עז רק כנגד מי שעשה לו רעה, כך גם אנו מצווים לעמוד בעזות כנגד עוקרי הדת בכל התוקף! אבל עזותו של הכלב - נביחותו ונשיכתו, אף כנגד עוברי אורח שלווים שלא עשו לו כל רע, מעזות כמו זו עלינו להתרחק. (איש לרעהו)

בברכת שבת שלום מערכת לב ארי

פְּנִינִים מִשְׁלַח מַלְכִים

"בקנאו את קנאתי" (כה, יא)

באחד הימים נודע לגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל, כי מנהל בית הספר פלוני בירושלים, הנהיג בין כותליו לימוד פסול, שהוא בגדר תועבה רח"ל. מיד הרעיש עולמות נגדו, ואירגן עצרת מחאה ודרש ברבים על חומרת הפירצה, כשהוא קורא להורים שיחדלו לשלות שמה את ילדיהם. אף שלח לפרסם בחוצות כרוז מחאה חריף ביותר, שכותרתו היתה: "חזיר נעץ ציפורניו בחומות החינוך בירושלים". אותו מנהל שנדהם מן הסערה הציבורית שקמה נגדו, הלך למשטרה והגיש תלונה נגד הרב צדקה, על כך שהוציא דיבה רעה על בית הספר ופגע במוניטין שלו. בעקבות התלונה קראו אותו לחקירה. הרב צדקה לא הכחיש מאומה, ולהיפך: הוא אישר בהחלט את העובדה, שקרא לציבור להחרים את בית הספר, ולא לשלוח את ילדיהם ללמוד בו. שאל החוקר למניעים שלו: מדוע עשית כדבר הזה? השיבו הרב צדקה בטענה נגדית: אתה מגוייס במשטרה, ויש מי שממונים עליך וגם הם כפופים לממונים שעליהם, ומעליהם יש שר וכו', אם כן, כיצד תנהג במקרה שתקבל הוראה מהממונים עליך, ופתאום יבואו מי שממונים על הממונים, ויתנו לך הוראה הפוכה? השיב החוקר: ברור שאציית לדרג היותר בכיר. הסביר לו הרב צדקה: אנחנו קיבלנו הוראה לפקודה מפורשת מן הדרג העליון שבעליונים, ממלך מלכי המלכים בכבודו ובעצמו, לשמור חוקיו ולהשגיח על חינוכם הכשר של ילדי ישראל, ואין עלינו אלא מוראו של הקב"ה בלבד... הרב צדקה דיבר בכנות, בכאב עצור, והחוקר שהתרשם עמוקות מאישיותו ואומץ רוחו, הזדרז ופטרו שלום. (וזאת ליהודה).

רבי הלל ויטקינד ראש ישיבת נובהרדוק, נסע פעם ללונדון לגייס משאבים ליישבתו, ובין השאר נכנסלביטו של אחד מגדולי הנגידים בעיר, שהיה תומך קבוע ביישבתו. בהמתינו להכנס אליו, ראה על הקיר תמונת שחץ, בלי לחשוב פעמיים ניגש ותלש את התמונה מהקיר. לאחר זמן מה יצא הנגיד אליו, וכשחש בחסרון התמונה הגדולה שעל הקיר, הבין מיד את הנעשה ופנה לאורחו: "אין זה נאה המעשה אשר עשית". ענה רבי הלל בעוז "והאם לתלות תמונה כזו, זה מעשה יאה?!" קיבל האיש את הדברים, אולם תמה: "מדוע לא שאלת אותי טרם תלשת את התמונה?" האיש נדהם לשמע התשובה: "והאם אתה שאלת אותי ל פני כן"? אל רבי הלל התלווה תלמיד אחד, והביט במחזה בתדהמה, אולם תדהמתו גדלה שבעתיים, כאשר הנגיד רשם המחאה על סך כפול ומכופל בתרומה... (לאור הנר)

הסרת המפה במוצ"ש

מצוי הדבר שבמוצ"ש מסירים את המפה של שבת מהשולחן ואוכלים סעודה רביעית בשולחן ללא מפה או במפה של חול. אך יש להזהירם שאין להסיר את המפה של שבת מהשולחן במוצ"ש עד אחר סעודה רביעית ואם הסירה צריך לחזור ולפרוסה לכבוד סעודת מלוה מלכה. מקור הדבר: שבת (ק"ט): לעולם יסדר אדם שולחנו במוצ"ש כדי ללוות את השבת אפילו אינו צריך אלא לכזית. וכתב רש"י (ז"ה במוצאי"ן שמשום כבוד שבת צריך ללוות את השבת ביציאתו דרך כבוד, כאדם המלוה את המלך בצאתו מן העיר. וכ"פ בשו"ע סי' ש. ומהו סידור השולחן שציוו חז"ל? כתב ה'משנה ברורה' (סק"א) שסידור השולחן היינו לפרוס מפה על שולחנו דרך כבוד וכן שאר דברים הנהוגים אצלו בעריכת השולחן (מהספר 'הרימו מכשול')

מעשה שהיה...

מתמיד הדור! | ספור על מרן כ"ק האדמו"ר מזוטשקא זצ"ל

הילולא דצדיקייא

הילולת מרן

רבי יצחק

אייזיק

רוזנבאום

מזוטשקא

זצ"ל (יד' תמוז)

האדמו"ר הרב יצחק אייזיק רוזנבאום מזוטשקא זצ"ל- נולד ב-כ"א טבת ה'תרט"ו בעיר צ'רנוביץ. לאביו: האדמו"ר ר' איתמר (האדמו"ר הראשון של חסידות זוטשקא). ולאימו: מרת מלכה רובין (בת ר' אשר ישעיה רובין מקולבוסוף). כאשר נולד, אביו הלך לבשר את דבר הבשורה לאביו, הרה"ק רבי מאיר מקרעטשניף זיע"א. באותו מעמד היה אירוע של הכנסת ספר תורה. הרבי מקרעטשניף כשראה את בנו, עוד לפני ששמע את הבשורה, אמר: "מזל טוב! נולד לך ספר תורה חי". לאחר נישואיו הוא קבע את מקום מגוריו בזוטשקא (עיירה קטנה בפרברי צ'רנוביץ), עוד בחיי אביו שימש שם כרב העיר, על שמה נקרא האדמו"ר מזוטשקא. לאחר שנים ספורות עבר לכהן בעיר וואשקוביץ שם כיהן באדמו"רות עד פרוץ מלחמת העולם השנייה. בניסי ניסים שרד את השואה. לאחר השואה היגר לארה"ב. בהתחלה ישב באיסט ניו-יורק ובקראון הייטס, ולאחר מכן בבורו-פארק. נודע במאבקו לסגירת חנויות בשבת ועל שמירת השבת. בשנת ה'תשל"ג נלב"ע אביו זצוק"ל ורבינו התחיל למלא את מקומו בבית-מדרשו בשכונת י"ד אליהו בתל אביב. בשנת ה'תשמ"א עבר לגור בבני ברק, שם ייסד בית מדרש. ייסד גם את מפעל שונה הלכות, שבמסגרתו מאות אברכים ובחורים נבחנים מדי חודש על שולחן ערוך וימשנה ברורה הלכות שבת. שקדנותו היתה מופלאה וכל תושבי השכונה ידעו כי ניתן למצוא את רבינו בכל שעות היום והלילה עוסק בתורה הקדושה. בלילות בקושי ישן שלוש שעות רצופות. פעל רבות למען הזולת ועשה שלום בית. העיד על עצמו כי מעולם לא קינא באף אדם. רבנו נלב"ע ב-י"ד תמוז ה'תש"ס. חי כ- 94 שנים. ציונו בהר- הזיתים בירושלים באוהל אדמו"רי נדבורנא. בנו כ"ק האדמו"ר ר' נתן דוד מילא את מקומו. ת.נ.צ.ב.ה. וזיע"א

רבנו היה קם בכל יום לכל המאחר בשעה חמש לפנות בוקר. לא משנה בכלל מתי הלך לישון בלילה הקודם. בדרך כלל היה שוקד על למודו ולא הלך לישון לפני השעה אחת או שתיים בלילה. בקשי היה ישן בלילה שלוש שעות. מיד כשהיה מתעורר משנתו, כבר לא המשיך לישון כלל והיה קם מיד. כשלא פעמים היה מתעורר בשעה ארבע או אפילו בשעה שלוש לפנות בוקר, היה מתגבר פארי ממטתו ונוטל ידיו, ומיד חוזר לסדרי למודו שהפסיק כמה שעות קודם. כשהיה הולך לישון, לא היה סוגר את הגמרא אלא היה משאיר אותה פתוחה ומניח עליה מגבת כדי שמייד כשיקום ממטתו, יוכל לחזר ללמודיו, היכן שפסק ללא השתהות יתרה. כל דקה היתה מנצלת על ידו ללמוד התורה הקדושה. המשב"ק הרב החסיד רבי פסח גודשטיין ספר: "פעם אחת נכנסתי לחדרו וראיתי שהקפה שהגשתי לו לפני כן התחיל להתקרר. אמרתי לו שפדאי שישתה את הקפה לפני שיתקרר לגמרי. רבנו נענה לי: "כששותים את הקפה פשהוא חם, זה לוקח זמן מהלמוד, אך כשהוא קר, הרי ששותים זאת במהירות וזה לא לוקח זמן מלמוד התורה הקדושה!".

המשב"ק הרב החסיד רבי שלמה לידר, מנאמני ביתו של רבנו זיע"א ספר: כשהיה רבנו קרוב לגיל תשעים ערכו לו בדיקות בבית הרפואה לניאדו. הרופא התרגש מאד מבדיקת הא.ק.ג. שפראה על פעילות הלב. הוא נגש לרבנו ואמר לו: "כבוד הרב, הלב שלכם עובד כמו לב של תינוק. אני אף פעם לא ראיתי לב כל כך בריא כשלכם". רבנו ענה לו בפשטות: 'אני יודע'. הרופא הסתפל עליו בתמיהה, ורבנו המשיך לומר לו: 'מעולם לא קנאתי באף אדם, ולא היה לי מכף פאב לב. אם כן, הלב לא צריך לקבל הפרעות בתפקוד'. (נלקט מתוך העלון פניני הצדיקים)